

— Българинъ съмъ и нищо по-вече, отговорихъ азъ. Ако сме живи да се видимъ, когато се издигне байракътъ, тогава по-добрѣ ще се познаемъ...

И още много работи си изприказвахме. По срѣдъ нощъ събранието се разотиде. Прѣди да си излѣзатъ и отидатъ по кжщигѣ си, съзаклетниците сториха *втора* клетва по между си, че всичко онова, което сж чули и видѣли тая нощъ, ще да си остане тамъ, нѣма да го научатъ женитѣ.

— За жена работа ли е това, бе брате! говорѣше единъ старецъ до вратата.

При мене останаха само нѣколко души, като стражари. Нѣкои отъ тѣхъ се занимаваха около огъня да ми правятъ царвули, съ които вече рѣшихъ да замѣня кундоритѣ въ по-нататъшнитѣ си пжтувания.

Делфинъ и неговитѣ гости.

Нито за едно морско чудовище не се разказватъ толкова много приказки и легенди, както за прочутия *делфинъ*.

Делфини се срѣщатъ въ Атлантическия океанъ, въ водитѣ около Гренландия, въ Великия океанъ, по край брѣговетѣ на Африка и около Японскитѣ острови.

Нѣкогашнитѣ гърци и много отъ източнитѣ народи сж прѣдполагали, че делфинътъ е другарь на човѣка. Чудно е наистина това мнѣние на старитѣ народи и мжчно може да се обясни, като се знае, че делфинътъ се отличава по своята *всеядность* и *крѣвожадность*.

Делфинътъ е млѣкопитающе животно отъ рода на китоветѣ. Той нараства по-вече отъ 4 метра дължина. Има не голѣма глава, а широки и кржгли уста. До устата сж разположени голѣмитѣ му очи. Голата кожа на делфина е мека, глатка и блѣстяща, на гърба съ тъмно-кадифянь цвѣтъ.